



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 5511/2022**  
**22.06.2022. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Филиповић, адвокат из ..., против тужене ББ, са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Јулијана Степанић Павловић, адвокат из ..., ради опозива уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1628/2021 од 24.11.2021. године, у седници одржаној 22.06.2022. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1628/2021 од 24.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1628/2021 од 24.11.2021. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Лозници П 758/18 од 29.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се раскине уговор о поклону, закључен између тужиоца као поклонодавца и тужене као поклонопримца, оверен 30.08.2002. године пред Општинским судом у Лозници под Ов. 4902/2002, којим је тужилац поклатио туженој двособан стан број .., Булевар ... бр. .. (раније Улица ...), улаз број .., на ... спрату, површине 60,70м<sup>2</sup>, са припадајућим подрумским простором у истој згради и истом улазу, због неблагодарности тужене (поклонопримца) и осиромашења тужиоца (поклонодавца), те да је тужена дужна да призна и трпи да се на основу ове пресуде тужилац упише као власник наведеног стана у катастру и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1628/2021 од 24.11.2021. године, жалба тужиоца је одбијена и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужена је поднела одговор на ревизију, не захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора - благодарности поклонопримца и осиромашења поклонодавца. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради раскида уговора о поклону, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења опозива уговора о поклону поднета је 27.02.2015. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић